



TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 22 (2323) 2004 m. spalio mėn. 20 d.

Eina 48-tus metus

Melbourne

Visi ŠVENTIEJI

Apie šventųjų bendravimą prabylame lapkričio 1 dieną švęsdami Visų Šventųjų iškilme, kurią Rytų Bažnyčia mini sekmadienį po Sekminių, o protestantai - pirmąjį lapkričio sekmadienį.

Šią dieną Bažnyčia prisimena įvairiausių tautybių žmones, ėjusius Kristaus pėdomis, Dievo bičiulius bei visų amžių pranašus, kartu pabrėždama mūsų bendrystės su jais viltį. Tai tikrosios vienybės ir džiaugsmo šventė, kuri atkreipia mūsų dėmesį į neišvengiamą kančios realybę, įprasminantį Dievo meilės. Šios iškilmės šv. Mišiose dėkodami meldžiamės: *Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga visur ir visada tau dėkoti, šventasis Viešpatie, visagali tėve, amžinasis Dieve.*

Tu šiandien kvieti mus pagerbti dangų - mūsų tikrąją tėviškę, amžinąją Jeruzalę, kur mūsų brolių rinktinis žiedas tave šlovina amžiais. Ten ir mes, keleiviai, šauniųjų Bažnyčios vaikų laime susižavėję, jų užtarimo ir pavyzdžio padrašinti, tikėjimo keliu linksmi skubame. Todėl mes drauge su jais ir angelų chorais giedame tau garbę ir šlovę: šventas, šventas, šventas...

Mąstydamas apie šią dieną teologas Karlas Rahneris rašo: "Pasaulio istorijoje nesuskaičiuojamos minios jau pirma mūsų pasiekė Dievo amžinybę, kur mes pavėlavę ateisime. Tai turėtų stiprinti mūsų viltį ir pasitikėjimą, paguosti ir padrašinti."

Šia švente ypač pagerbiame daugelį nežinomų žmonių, menkų pasaulio akims ir neminimų Bažnyčios, tačiau radusių prieglobstį pas Dievą, kuris neužmiršta nė vieno. Kanonizuoti šventieji turi savo dieną kalendoriuje, bet šioji yra visų iškilmė. "Švęsdami Visus Šventuosius, - rašo K. Rahneris, - pirmiausia turime galvoje tyliai ir šventai gyvenusius nežinomus žmones, vargdienius ir mažutėlius, nepelnusius garbės ir nenuveikusius nieko ypatingo Bažnyčios ar pasaulio istorijoje, didžius vien Dievo akyse".

Šį sąrašą galėtų papildyti bevardžiai šventieji, gynę skriaudžiamuosius ir kovoję už teisingumą, bei smurto aukos, kurias minėdami šiandien išreiškiame vienybę su engiamaisiais. Patirta skriauda išlieka, tačiau patikime ją Dievo Apvaizdai.

Taip pat prisimename asmeniškai pažįstamus žmones, kurie mus augino ir auklėjo arba padėjo sunkiu metu. Tai mylimi veidai, kurių gyvą atminimą saugo mūsų širdis. Galbūt mus stipriai paveikė jų klaidos, tačiau gilų pėdsaką paliko ir jų gerumas, tebeskinantis mums kelią į gyvenimo pilnatvę. jei neseniai jų netekome, žaizda dar skausminga. Tačiau pasitikime Aukščiausiojo išmintimi, kur priėmė juos į amžiną

gyvenimą. Apgaubti Dievo gailėstingumo jie yra mūsų šventieji. Minėdami šią dieną iškeliamo kiekvieno žmogaus kilnumą ir svarbą.

Šioje iškilmeje meldamiesi už mirusiuosius prisiliečiame prie dieviškosios malonės paslapties, kuri pripildo šiandienio žmogaus gyvenimą. Kiekvienam iš mūsų ateis metas keliauti į amžinybę, todėl šią dieną tikimės švęsti ir savo gyvenimą. Malonė, leidžianti pasiekti gyvenimo pilnatvę Dievuje, veikia mumyse jau dabar.

Gyvoji Bažnyčia yra šventųjų bendravimas, nes visų mūsų džiaugsmų ir kančių šaltinis yra Dievo gailėstingumas. Jei nepriimtume šio gailėstingumo patys, ar galėtume jo tikėtis mirusiems? Jei neįžvelgtume Dievo malonės savo artimuosiuose, kaip galėtume matyti ją kadaise gyvenusiuose šventuosiuose?

Kadangi Visi Šventieji - malonės pergales šventė, kartu ji yra mūsų šventė, kurioje dėkojame už gailėstingąją Dievo meilę.

Pagal prof. ses. Elizabeth A. Jonsson CSJ knygą "Friends of God and Prophets"

Apie Vėlines

Kun. Algirdas Šimkus

Visi gyvename naudodamiesi kalendoriumi - darbų savaitė, atostogos, močiutės gimtadienis, mokslo metų pradžia, arklių lenktynės. Krikščioniškoji žmonijos dalis naudoja dar vieną - liturginį, arba bažnytinį metų kalendorių, pagal kurį švenčiame svarbiausius mūsų tikėjimo įvykius ir šventes, jo padedami prisimename iškilus šventuosius ir tikėjimo liudytojus. Kitaip tariant, Bažnyčios kalendorius padeda kasdienybėje pažinti ir atpažinti tikėjimo šviesą.

Kiekvienų kalendorinių metų pabaigoje, viską užliejus vasaros šilumai, džiaugsmingai giedodami sveikiname gimusį kūdikėlį Jėzų - žmogaus gyvenimą priėmusį Dievą.

Iš katekizmo žinome, kad pati svarbiausia mūsų tikėjimo šventė yra Velykos, kurioms ruošiamės 40 dienų, paskui tris dienas iškilmingai švenčiame didžiusius mūsų Viešpaties mirties ir prisikėlimo slėpinius, o po to dar 50 dienų didžiai džiaugiamės, kad mirtis nugalėta ir jau čia, žemėje, yra prasidėjęs amžinasis gyvenimas.

Metų bėgyje prisimename ir pagerbiame Švč. Mergelę Mariją, dar vieną kitą iškilnesnį ar mums artimesnį šventąjį.

Besimeldžiant rožančiais malda tarytum nepastebimai ateina lapkričio pirmosios dienos su dviem senomis, ankstyvuosius krikščionybės laikus menančiomis šventėmis - Visais Šventaisiais ir Vėlinėmis. Tomis dienomis ypatingai prisimename mūsų brangius artimus mirusiuosius, pagal galimybes aplankome jų kapus, už juos meldžiamės. Šitokiu būdu

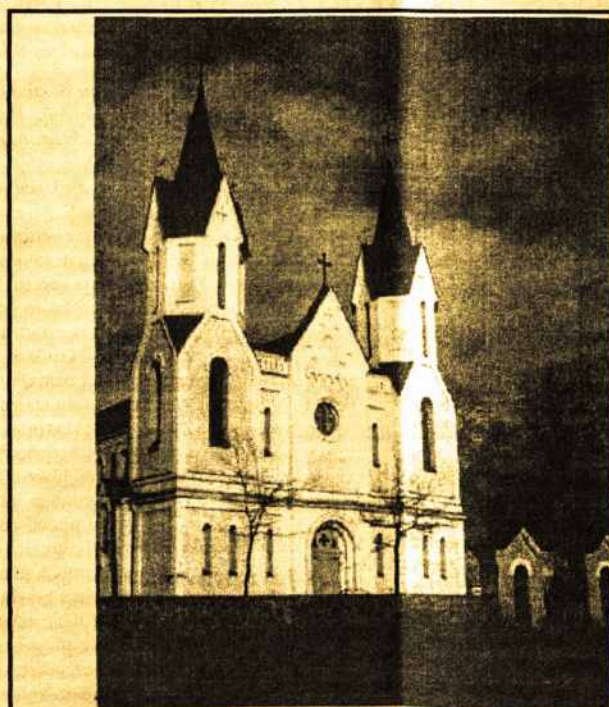
pagerbiame žemiškąjį gyvenimą kūne ir tuo pačiu pripažįstame, kad mirtimi gyvenimas nesibaigia ir išpažįstame prisikėlimo viltį. Tokia yra Vėlinių dienos mintis ir prasmė. Lapkričio 1-oji yra Visų Šventųjų iškilmė, per kurią pagerbiame ne kokį nors vieną į altorių garbę iškeltą asmenį, bet tūkstančių tūkstančius šventų vyrų ir moterų, per krikšto slėpinį įžengusių į šventųjų gyvenimą. Šią dieną, kaip sakoma dėkotojimo giesmėje, mes pagerbiame dangų - mūsų tikrąją tėvynę, kur mūsų broliai ir sesės šlovina Viešpatį.

Esame įpratę manyti, kad šventas žmogus yra tik tas, kuris pamaldumu, pasninkais ir begalybe atsižadėjimų jau pasiekė tam tikrą tobulumą. Šventasis Raštas gi sako, kad šventas tėra tik vienas Dievas, kuris - Geroji Naujiena! - dalijasi su žmonėmis savo šventumu, pats Dievas tampa mūsų šventumu. Šventumas tad yra ne moralinis tobulumas atsižadant gyvenimo apstybės, bet priklausymas Dievui.

Taigi, Visų Šventųjų diena yra labai graži ir tinkama proga prisiminti, kad ir mes patys per Krikštą esame tapę šventaisiais. Tad ar kartu meldamiesi už mūsų mirusiuosius, ar kapinėse susitikę pažįstamų gyvųjų, ar susibūrę prie TV arklių lenktynių pažiūrėti pasidžiaukime vieni kitais (galima net kokį žydintį žiedelį įteikti), bent širdyje pasakykim ačiū Kūrėjui už gyvenimo malonę ir už sutiktus žmones - visus šventuosius.

Šiemet kapines lankysim ir už mirusiuosius kartu meldsim:

spalio 30 d. (šeštadienį) - 2 val. p.p. Fawknery;
spalio 31 d. (sekmadienį) - 2 val. p.p. Cheltenham;



Švenčionių Visų Šventųjų bažnyčia.
A. Baltėno nuotr.

Atmintis

Grazina KADŽYTĖ
tautosakininkė

Vėjuotų lapkričio vakarų, visų Šventųjų ir Vėlinių žvakių liepsnelės, nors kartą per metus, tarytum atveria atminties langelius, pro kuriuos pamatai artimų žmonių veidus ir jau senokai nublankusius šeimos ar giminės bruožus. Tik šitaip žmogus pasijunti ne atsiradęs iš niekur ir einantis į niekur, o dalele didelio, karta iš kartos atsinaujinančio gyvenimo. Kadais per pasakas, sakmes, padavimus, tikrus nutikimus, išpasakotus rudens vakarais, žmonės pažindavo po šešias septynias savo protėvių kartas, žinodavo savo pavardės ir šeimos teisę į tą sodybą, tą kaimą, tą šventą maitintoją žemę.

Atmintis yra viskas. Antkapis su įrašytais giminės vardais ir datomis. Žvakės liepsna nakties tamsoje. Senos nuotraukos nuo laiko apblukusiam šeimos albume. Senolių rankas menantys daiktai.

O mes čia vis laukiam ir laukiam, kad kas nors iš gyvųjų atsilankytų.... Beje, kada paskutinį

kartą čionai lankėtės? Vėlinių dieną, kai bažnyčioj varpais skambino.

- Vėlinių dieną?... Ne, mes nebuvom išėję niekur, turėjom slogą ir sėdėjom namie...

-Bet juk jūs galvojot apie mus?

- Taip...

- Matai, kiekvieną kartą, kai jūs apie mus pagalvojat, mes atsibundam ir pamatom jus ... (...)

- O ar jums gera čionai?

- Taip, nebloga, nebloga, va, jeigu dar pasimelstumėte...

- Tėtė sak, kad melstis nereikia...

- Reikia, kaip nereikia. Melstis - reikia atsiminti.

Norėtūsi, kad tas mielas senas paprotys uždegti žvakelę, padėti gelę ant kapo, pasimelsti atgimtų visa savo prasmės pilnatvė. Bet kartais netgi senosios mūsų močiutės, tradicijų sargės, po tą žibintuvėlių įvairovę, puokščių įmantramą beganydamos akis pamišta susikaupti ir nors

"Viešpaties angelą" ar bent po trumpą "amžiną atilsį" savo aplankytiems gentainiams sukalbėti.

- Močiute, taigi, man rodos, tu dar nepasimeldei?

- Aje vaje, buč išėjus nei "sveikas", nei "sudiev" nepasakius... - grįžta senoji nuo vartų.

Senovės lietuviai, atlikę savųjų prosenių vaišinimo ir pagerbimo apeigas, uždegdavo ugnį ir smilkydami žoles kalbėdavo: "Prisimink ugnyje sudegusius, vandenyje paskendusius, medžio užmuštus ir griautinio nutrenktus. Prisimink svetimon žemėn išvestus, nuvargintus ir pražuvusius..." Krikščionių maldose visus išvardijus taip pat pridėdama: "Už sielas tų, kurie užmiršti, nesulaukia pagalbos ar šiaip reikalingi maldos". Tai kartu ir skatinimas sutvarkyti šalia tavo artimųjų kapo užmarštin smegantį, apleistą, jau nebežinia kieno kauburėlį. Tai paraginamas pastebėti ir svetimą skausmą, padėti kitam žmogui.

Iš "Žemės druska"

pagalbos stokojantiems žmonėms. Todėl Jėzus ir priminė: "Iš to visi pažins, jog esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus..."

Po ilgų priespaudos metų mes sėkmingai sugrįžome į Europą. Tai kiek panašu į naują žemyną pasiekusį keliautoją, kuris nežino, ką ras išlipęs į krantą: draugus ar priešus. Darbštūs ir veiklūs žmonės, pasinaudoję atsivėrusiomis galimybėmis, pasiekė didelių laimėjimų. Tačiau šiandien daugelis nerimauja ir baiminasi manydami, kad Vakarų pasaulis, taip pat ir Europa, gali būti negailėstingas silpnam žmogui. Tokie samprotavimai ne be pagrindo. Sunku tikėtis, kad net

Kalbos ir knygos metai...

DIEVAS NORĖJO, KAD GIMČIAU LIETUVOJE

(Ištrauka iš parengtos spaudai Edmundo Simanaičio knygos "Privalome išlikti stiprius". Tai seka pokalbių apie vidurinę mokyklą bėgiantį jaunuolį, jaunąjį šaulį, šauktinį. Pateikiamas knygos sudarytojo dialogas su Ruklos igulos kapelionu, teologijos daktaru mjr. Arnoldu Valkausku)

(Tęsinys iš Nr.21)

Lietuvoje atgaivinta sena tradicija - Šilinės atlaidai. Viena diena skiriama kariams. Dalyvauja ne tik kariai, bet ir šauliai, ginkluoto pasipriešinimo dalyviai, sukilėliai, kovų veteranai, buvusieji politiniai kaliniai. Kuo reikšminga ši šventė kariams?

Žinoma, ši šventė graži ir labai prasminga. Skirtingų kariuomenės rūšių kariai iš įvairių dalinių gali pabūti ir pasimelsti kartu. Laisvės kovų veteranai tai tie žmonės, kurie turi ką pasakyti, turi be galo daug patirties ir daug meilės. Jie jau įrodė savo gyvenimu savo meilę, o tai yra labai svarbu. O kaip pavyksta šventę realizuoti? Kartais galbūt šiek tiek lieka formalumo, bet pati mintis - dalyvauti iškilmėse visiems kartu - tai iš tikrųjų graži patirtis.

Šis klausimas buvo užduotas ir mūsų aukštesiems karininkams. Kaip vertinate tuos jaunos karius, kurie, dar iki kariuomenės, pasak pulkininko Stasio Levulio, buvo "susipykę su įstatymu"?

Kas įdomaus įvyko Pasaulyje spalio mėnesį

1492 m. spalio 12 d. Kolumbas atrado Ameriką.
1582 m. spalio 5 d. katalikiškose valstybėse priimtas Grigališkasis kalendorius.
1608 m. spalio 2 d. Hans Lipperskey pademonstravo pirmąjį pasaulyje teleskopą.
1797 m. spalio 22 d. prancūzas Andre Jacues Garnerisp atliko pirmąjį pasaulyje šuolį su parašiu.
1878 m. spalio 18 d. Edison išsklaidė elektros srovę ir panaudojo ją buitėje.
1884 m. spalio 13 d. laikas pasaulyje pradėtas skaičiuoti nuo Greenwich meridiano.
1913 m. spalio 10 d. Panamos kanalas sujungė Atlanto ir Ramųjų vandenynus.
1928 m. spalio 15 d. vokiečių dirizablis "Garf Zeppelin" atliko pirmąjį komercinį skrydį pr Atlantą.
"Šieninis kalendorius"

geriausi įstatymai pajėgs apginti silpną žmogų, jei jų nevykdys tikrosios meilės iš Kristaus išmokę žmonės. Meilės ir pagarbos žmogui turime mokytis visi, tačiau šito ypač turi mokytis tie, nuo kurių priklauso žmonių likimai. Tai valdžios žmonės, įvairių įstaigų ir institucijų darbuotojai, kurie gali padėti žmogui, bet gali jį stumdyti nuo durų prie durų. Meilės trūkumas pagimdė dabartinį žmonių susipriešinimą Lietuvoje. Kai žmonės daug kuo nusivilia, visuomenėje randasi gelbėtojų, žadančių įvesti tvarką ir greitai išspręsti visas bėdas. Panašiai atsitinka žmogui praradus tikrąjį tikėjimą: jis lengvai užkimba ir ant uolaus sektanto meškerės, ir ant kokios nors būrėjos kortos.

Šiandien kaip niekad aktualus yra Šventojo Rašto raginimas: "Vaikeliai, nemylėkite žodžiu ar liežuviu, bet darbu ir tiesa (1 Jn 3, 18)". Kadangi meilės reikia mokytis visiems, tad pradėkime nuo savęs. Kai šalia savęs pradėsime pastebėti kenčiančius ir nelaimingus žmones, tuomet pajusime, kad mumyse gyvena ir veikia Dievas.

Koks jų religingumas ir, apskritai, koks šių jaunuolių požiūris į tikėjimą?

Labai įdomiai galima vertinti. Iš tiesų labai keista, bet tų vaikinių negalima vertinti neigiamai. Kartais jie būna geresni kariai už tuos, kurie nebuvo "susipykę su įstatymu". Kartais. Aišku, ne visi pasveiksta nuo savo pračities, ne visi ją įvertina kritiškai, logiškai, blaiviai, tinkamai. Bet tikrai, nemažai vyrų teko sutikti, kurie koku nors būdu staiga praregi. Keista kodėl ir kaip įvyksta tas praregėjimas. Teko krikštyti vieną kitą. Teko prie Pirmosios Komunijos rengti. Jie labai blaiviai ir atvirai vertina savo pračią ir, sakysim, net tokius juodus darbus... Negaliu minėti pavardžių, kalbu abstrakčiai. Bet iš tikrųjų, kai susiduri su tokiais atvejais, tai nustembi, kad šalia tavęs žmogus, kuris išgyvena savo gyvenimo lūžį, galbūt esminį pasikeitimą. Jis atsiveria ir sako: "Daugiau aš taip nesielgiu, taip nedarysiu"... Iš tikrųjų matai, kad jis stengiasi, turi parako savyje, jis turi jėgų, jis priima moralinę paramą gana atvirai. Aišku, pasitaiko ir tokių, kurie pasilieka savo negatyvume ar net bando savo juodąją patirtį pritaikyti ir kariuomenėje. Šiaip (Nukelta į 8-tą psl.)

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation
LEIDŽIA AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė, email: mgestautas@hotmail.com

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

Sydnejaus, "Dainos" choras koncertuoja Kanberoje



Sydnejaus "Dainos" choras, dirigentė Birutė Aleknaite viduryje

Rašo Antanas V. KRAMILIUS

"Dainos" choras atšventęs 50 metų savo veiklos jubiliejų nemiega ant laurų. 7.30 val. ryto rugsėjo 12 d. sekmadienio rytas, kai kiti Sydnejaus lietuviai verčiasi ant kito šono, choristai su Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos pirmininke Lolita Kalėda rikiuojasi prie liuksusinio autobuso, nusamdyto Kanberos Lietuvių Sąjungos išvykai į Australijos sostinę. Kelionė 330 km maloni. Gražus oras, autobusus nekainuoja. Ko daugiau žmogus gali norėti.

Pravažiuojame netoli Kanberos Lake St. George (šv. Jurgio ežeras). Prieš 15 metų kažkur sulindęs dabar ten ganosi karvės, nelikę nei balutės. Buvo jis ir anksčiau išdžiūvęs ir vėl atsiradęs.

Po trijų valandų atvykstame prie Canberra West Klubo pačiame senamiesčio centre. Pasitinka Kanberos Lietuvių Sąjungos pirm. Viktoras Martišius. Čia nusamdytas visas antras aukštas, kur vyks Valstybės šventės minėjimas. Atsivežėme ir savo paaukštintimus chorui. Stipresni vyrai suprakaitavę juos sunėšė į antrą aukštą.

13 val. prasideda minėjimas, kurį atidaro pirm. Viktoras Martišius. Pakvietęs prisiminti žuvusius už Lietuvos laisvę rimties minutei iškviečia Joną Mockūną dienos žodžiui. Prelegentas nušvietė Lietuvos kelią į NATO, Europos Sąjungą ir anksčiau Mindaugo karūnavimą 1253 metais. Sekė Lolita Kalėda tik sugrįžusi iš Lietuvos su sveikinimais, dovanomis ir padėka Kanberos lietuviams. Tenka pastebėti, kad Kanberos lietuviai kas metai skiria \$2000 gen. Jono Žemaičio Karo akademijos geriausiai ją baigusiam kariūniui. Šiais metais ji teko ltn Raimundui Karaliavičiui.

Prieš pradėdant koncertą Laima Žilinskienė vietinė aktorė, deklamatorė padeklamavo savo kūrybos eilėraštį "Tėvynė Lietuva".

Scenoje pasirodo "Dainos" choras su Birute Alenaite akompaniatoriumi sveičiu 23 metų

lenku, Woiciek Wisniewski, kuris yra gavęs stipendiją gilintis muzikoje Sydnejaus Konservatorijoje. Pirmininkė Danutė Ankienė pasveikino Kanberos lietuvius, padėjo už pakvietimą ir malonų priėmimą. Vilija Burneikytė neseniai vėl sugrįžusi į chorą pristatė publikai koncerto programą. Pradėjo su geolongiškio kompozitoriaus Mečio Kymanto daina "Audros siaučia", kuri ir nuskambėjo, kaip audringa jūra. Nuotaikingai sudainuota liaudies daina "Šeriau žirgelį" harm. M.K. Čiurlionio, sekė "Man skamba toliuos" tai ilgamečio jau mirusio "Dainos" dirigento Broniaus Kiverio kompozicija, žodžiai Vinco Kazoko.

Viduryje programos vyrų choras sudainavo kariškai "Žygis į Vilnių" K. Banaičio ir "Aras" kun. Petro Butkaus kompozicija. Tai vietoj maldos prisimenant mūsų ilgametį kapelioną mons. Petrą. Moterų choras svajingai išpildė "Ar ne Tu" muz. Benjamino Gorbulsio ir "Devynbalsė" muz. M. Noviko. Klausėmės jų ir nenorėjome sustoti ploję. Pabaigai vėl mišrus choras išsina su liaudies daina "Ant kalno mūrai", harmonizuota melburniškės Danutės Jokubauskaitės-Levickienės. Vėl tarsi malda "Aš užmiršau" Adelaidės choro "Lituania" steigėjui ir mirusiam Kanberoje muzikui, Vaclovo Šimkaus kompozicija. Vėl nuskamba liaudies daina "Pradės aušrelė aušti" harm. Broniaus Budriūno. Pabaigai su solistais Garry Penhall ir Kay Summers, abudu australai dainuoja lietuviškai chore, akompanuojant W. Wisniewski, išpildė B. Budriūno kantatą "Tėviškės Namai", žodž. Bernardo Brazdžionio. Po padėkos žodžių minėjimas baigtas Tautos himnu giedant su publika.

Kanberiškiečiai savo padėką išreiškė karališkais pietumis ir putojančiu šampanu. Ačiū Kanberos Lietuvių Bendruomenės Sąjungai už pakvietimą ir tokią brangią dovaną - kelionę į sostinę Canberra. Jūsų parodytas

draugiškumas ir nuoširdumas ilgai paliks mūsų širdyse.

"Dainos" choro Žinios

Viešnagė Kanberoje

Po malonios viešnagės pas Kanberos lietuvius rugsėjo 12 d. Sydnejaus choristai dar tebegyvena malonais prisiminimais svečiuose pas Kanberos lietuvius. Suprasdama Kanberos Lietuvių Bendruomenės sąjunga, mūsų choro finansinę padėtį. Ne tik pakvietė atvykti į jų ruošiamą Valstybės šventę padainuoti, bet ir apmokėjo choristų kelionę autobusu į Kanberą. Po minėjimo buvome pavaišinti, kaip seniai nesimatę broliai ir seserys.

Ačiū pirmininkui Viktorui Martišiui ir jo valdybai suteikusiam mums malonumą ir pasisvečiavimą pas Kanberos lietuvius.

Sydnejuje

Repeticijos vyksta pilnu tempu penktadienio vakarais. Pertraukos metu Onutės Kapočienės ir kitų moterų deka buvo suorganizuota karšta kavutė ir sausainiai. Mūsų energingoji dirigentė Birutė Aleknaite išgauna reikalingus garsus net už save "dvigubai" vyresnių choristų. Nėra laiko miegoti ant laurų. Dainų šventė jau ne už kalnų Melburne. Choristai jau yra susitvarkę su kelione ir butais. Dauguma Arden Motelyje netoli Lietuvių Namų.

Prieš Dainų šventę dar yra du įsipareigojimai Sydnejuje -

Spalio 31 d. esame pakviesti "Dainos" choro rėmėjos našlės Genovaitės jos vyro, Vinco Kazoko mirties metinės išpildyti programą. Nepamirškime visi prisiminti velionį Vincą didžiąją dalį gyvenimo pašventusiam mūsų bendruomenei.

Pasigedome repeticijose mūsų jauniausio Steven Kryžiaus. Mūsų Steven gelbėdamas draugą invalidą australą vėžimėlyje nuo vagies buvo sužeistas peiliu. Skaitome apie tai spaudoje. Štai nukentėjęs ir vienas iš mūsų. Mūsų visų užuojauta Steven. Linkime greitai pasveikti ir grįžti į chorą.

Metinis Koncertas

Lapkričio 28 d. įvyks "Dainos" choro Metinis Koncertas Lietuvių klube. Dirigentei Birutei talkininkauja Megan Dunn. Taip pat naujas choristas, advokatas Garry Penhall atlikdamas solo partijas ir padėdamas repeticijose. Garry turi gražų balsą ir širdį lietuviams. Prieš važiuojant į Kanberą neradome lietuvių pianisto. Garry sužinojęs tai surado profesionalų pianistą, Wojtek Wisniewski, baigusį F. Chopin Muzikos Akademiją Varšuvoje ir gavęs stipendiją keturiems metams gilinti studijas Sydnejaus Konservatorijoje. Garry ne tik ji surado, bet ir apmokėjo didelę sumą jo kelionės išlaidoms padengti. Wojtek yra 23 metų amžiaus sutudentas. Kilęs iš neturtingos šeimos. Tėvas neturi darbo. Motina viena dirba baldų fabrike. Wojtek pragyvenimą turi užsidirbti pats sau. Pamėgo jis lietuvius ir mūsų dainas sutikęs mus pirmą kartą. Štai penktadienį be vakarienės tiesiai iš Konservatorijos atvažiavo padėti Birutei be jokio mokesčio. Kaip gera ant širdies, kad yra svetimų žmonių kurie supranta ir įvertina mūsų sunkų darbą. Ačiū jiems.

Nepamiršta mūsų rėmėjai su dovanomis: Saliomėja Grybienė \$30 ir Ona Abramavičienė jos vyro Stasio buvusio choristo atminimui už giedojimą laidotuvėse skiria \$150. Su dėkingumu linkime mūsų rėmėjams sveikatos ir gyvenimo džiaugsmo.

Paskutinis tango...

Spalio 10 d. Sydnejuje buvo didelė šventė. Po sėkmingų rinkimų Australijoje, dauguma iš mūsų kėlė taureles už sugrąžintą valdžią Australijoje. Balsavome ir už kandidatus į Lietuvos Seimą. Po Lietuvos rinkimų sekė Sydnejaus Apylinkės Valdybos rinkimai. Po visų rinkimų, užbaigėme "Su Paskutiniu tango" mūsų klube.

Tai puikiai suorganizuotas Lietuvių klubo valdybos vakaras. Neliūdėjome prie šventiška paruoštų stalų. Pasienyje viliojo skanūs tortai - ačiū ponioms, kas juos iškepė. Keturių muzikantų grupė iki pietų linksmino mus ir mintyse pasijutome Solonikos salose prie Graikijos pakraščiu. Mūsų darbštusis pirm. Alius Migus pasveikino atsilankiusius ir pakvietė prie "švediško stalo". Po pietų muzikantai pakeitė muziką į mums artimas tango, valso melodijas. Ką gi šokome ir tada klausomės iš pelenų pakilę mūsų "Linksmieji broliai". Abudu Petras Viržintas ir Vytautas Stasiūnaitis perdavė linksmus ir liūdus prisiminimus iš Lietuvių klubo istorijos. Gailetkitės visi tie, kurie neatėjote jų pasiklausyti. Plojome jiems. Jauna pora gražiai pašokę tango, vėliau mokino ir mus. Direktorės Kristinos Keblikienės pravesta turtinga loterija - nusipelnę laimikiai tai buvo: pirm. Alius Migus, Gen. Garbės Konsulas Viktoras Šlitteris OAM, svetainės vedėja Daria bei kiti.

Po šio "Paskutinio Tango" tikėkime, kad jis dar ne paskutinis šuose namuose į kuriuos įdėjome tiek daug prakaito ir triušo.

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ**Pranešimas MLKM Draugijai**

Spalio 24 d., 1 val. p.p. įvyks Draugijos popietė į kurią kviečiamos visos narės dalyvauti.

Po susirinkimo seks kavutė.

MLKMD Valdyba

Š.m. spalio 31 d., sekmadienį, 2.30 val. p.p. Sydnejaus lietuvių namuose Bankstowne, ruošiamas ilgamečio "Mūsų Pastogės" redaktoriaus, žurnalisto ir poeto

VINCO KAZOKO**20-tųjų mirties metinių paminėjimas.**

Apybraižas skaitys dr. Vytautas Doničla ir poetas Almis Jūragis.

Meninę dalį išpildys "Dainos" choras, solistė Gražina Hurba, pianistas dr. Ramutis Zakarevičius, deklamuotojai: Liuda Apinytė-Popenhagen, Gintaras Janulevičius, Vytautas Juška, Ona Maksvytienė, Jadvyga Viliūnienė ir raudotojos: Ida Barilienė, Elvyra Belkienė, Lilė Gaidžionienė ir Martina Reisgienė.

Garsą ir šviesas tvarko Kęstutis Ankus.

Visi nuoširdžiai kviečiami atvykti.

Bibliotekos bičiulių būrelis.

2005 metų Kalendoriaus sudarymas

Visi Melbourne lietuvių organizacijų pirmininkai ar jų atstovai kviečiami dalyvauti susirinkime aptarti 2005-tųjų metų veiklos ir pietų virimo (sekmadieniais) kalendorių.

Susirinkimas įvyks sekmadienį, spalio 31 d., 1.00 val. p.p. Bendruomenės Kambarėje Melbourne Lietuvių Namuose.

ALB Melbourne Apylinkės Valdyba

Kapinių lankymas

Šiemet kapines lankysim ir už mirusiuosius kartu melsimės:

spalio 30 d. (šeštadienį) – 2 val. p.p. Fawkner;

spalio 31 d. (sekmadienį) – 2 val. p.p. Cheltenham,

- 3.30 val. p.p. Springvale. kun. A. Šimkus

Dėmesio

Kviečiame visus į pasikalbėjimą su iš Lietuvos atvykusiu PLB pirmininku, Gabrielium Žemkalniu. Pasikalbėjimas įvyks sekmadienį lapkričio 7 d., 1.00 val. p.p. Jubiliejiniėje Salėje, Melbourne Lietuvių Namuose. Po pasikalbėjimo bus pristatyta knyga "Lito užkulisiai" apie Kęstučio Lyniko vaidmenį atkurto lito istorijoje.

ALB Melbourne Apylinkės Valdyba

Pranešimas Melbourne Pensininkų Sąjungos nariams

Paskutinis šių metų susirinkimas bus lapkričio mėn. 9 dieną, 11 val.

Tai bus ir paskutinė proga užsirašyti Kalėdinių švenčių vaišėms, kurios bus gruodžio mėn., 14 d., 11 val. Lietuvių namuose.

MPS sekretorė

P A D Ė K A

Švč. M. Marijos Jūrų Žvaigždės parapijos klebonas J. Martins dėkoja Melbourne Lietuvių Katalikų Moterų Draugijai už 500 dolerių auką bažnyčios atstatymo darbams.

Prisidedu prie t. J. Martins padėkos ir kviečiu ir kitas lietuviškas organizacijas prisidėti prie mūsų maldos namų atstatymo.

Su pagarba ir malda –
kun. Algirdas Šimkus

Padėka

Aštuoniasdešimt pirmojo Gimtadienio Dieną, šviečiant pavasario saulei, žydint kvepiančioms alyvoms, baltoms kaštonų žvakėms, įvairiaspalvėms tulpėms, sustojo plakusi mūsų brangios Mamytės, mylimos Močiutės Albinos Simokaitytės-Tumkevičienės širdis.

Esame nuoširdžiai dėkingi kunigui A. Šimkui už šiltus prisiminimo žodžius, pasakytus šv. Mišių metu, D. Didžienei ir V. Rutkauskienei už gražias gėles, užuojautą, nuoširdžius palinkėjimus, išlydint mane į paskutinį atsisveikinimą su mylima a.a. Mamyte.

Taip pat nuoširdžiai dėkojame I. Luscombe, R. Skerienei, I. Vilkišienei, L. Valiaugienei, V. Ristovski, J. Arienei, R. Švambarienei, D. Lynikienei už užuojautos atvirutes ir jautrius žodžius spaudoje.

Dėkojame visiems už šiltą a.a. Mamytės prisiminimą.

Danutė, Romas,
Albina, Rimas Strungos

**Lietuvos Respublikos Seimo rinkimai
Melburne**

Šių metų spalio 24 d. vyks pakartotiniai Lietuvos Respublikos Seimo vienmandatės rinkimai.

LR piliečiai, gyvenantys ar lankantys Viktorijos ir Tasmanijos valstijas, galės balsuoti spalio 24 d. nuo 12 iki 15 val. Lietuvių Namuose Melburne. Minėti piliečiai, kurie negalės atvykti balsuoti į Lietuvių Namus šią dieną, galės balsuoti paštu. Norintys balsuoti paštu, prašau pranešti iš anksto.

Į rinkimus kiekvienas pilietis turės atsinešti savo galiojantį Lietuvos Respublikos pasą.

Pagal Lietuvos įstatymus balsavimas nėra privalomas, tačiau balsuoti yra kiekvieno lietuvių pareiga ir privilegija.

Andrius Žilinkas
Garbės generalinis konsulas

Eidamas 80-sius metus mirė **Vytautas Bendžius**
(1925.02-2004.09.02). Palaidotas Preston kapuose.

Pasiliko liūdintys: žmona, sūnūs Juozas ir Petras.

Ilsėkis ramybėje Viešpaties prieglobstyje.

Prisimindami buvusį ilgametį "Tėviškės Aidų" administratorių, **Benediktą Kaminską**, jo 1-ųjų mirties metinių sukaktyje "Tėviškės Aidams" aukojo:

Po \$50 L. ir R. Valiaugos, H. Daugvila-Korsakaitė, I. Vilkišienė, po \$20 D. ir R. Strungos, D.M. Didžiai, M. ir E. Šidlauskai, po \$10 J. Kemeža, D. Zonius, E. Szentimrey, J. Leknius, R. Švambarys, B. Kymantienė, V. Rutkauskiene, V. ir R. Mačiulaičiai, Veronica Gee, L. Bartaškienė, A.V. Baltrukoniai, B. Mašanauskienė.

Nuoširdžiai dėkoja "Tėviškės Aidų" administracija

**LABAS VAKARAS,
MELBURNE!**

Aną savaitę pašnekėjom apie buvusį jaunimą.

Na, o kaip gi dabartinis jaunimas? Nesnaudžia ir jie. Priauga nauji talentai. Jaunimo pasirodymų vakarą organizuoja Gintaras Radzivanas. Jis yra Lietuvių Dienų veteranas, puikiai pasirodęs Lietuvių Dienose Sidnejuje ir dar puikiau surežisavęs Melbourne jaunimo "Kelionė į Lietuvą" Lietuvių dienose Adelaidėje. Į šias Lietuvių Dienas jis kviečia visą Australijos lietuvių jaunimą, kaip jau matėte iš jo skelbimų spaudoje.

Iš didžiųjų miestų jaunimas greitai atsiliepią į jo skelbimus, ir Gintaras sako, kad programos vakarui tikrai netrūksta, tačiau jis tikisi, kad ir kitų vietovių jaunimas atsiliepią.

Gintaro telefonas 0407-985-751; jo e-mail: gintaras@alj.org

Programa bus įvairi: bus rimtų meninių pajėgų pasirodymų, bus ir varjetė tipo škių, o bendras formatas gal kiek primins populiarią televizijos seriją "Australian idol", tik čia tas "idol" bus lietuviškas. (Tyčia neverčiu to žodžio į lietuvių kalbą, nes išvertus būtų "lietuviškas stabas". Na, kokie čia gali būti stabai ar dievaičiai per Lietuvių Dienas!)

Gintaras nebūtų Gintaras, jei puikiai, linksmi ir sąmojingai neapipavidalintų viso vakaro.

PS. Nenorėjome labai ilgo pavadinimo tam vakarui. Kaip matote, jis trumpas: "Labas vakaras, Melburne!". Visas pavadinimas būtų buvęs: "LABAS VAKARAS, MELBURNE IR VISI Į MELBURNĄ ATVYKĘ SVEČIAI IŠ ADELAIDES, AUKSINIO PAJŪRIO, BRISBANĖS, CANBERROS, GEELONGO, KANADOS, LIETUVOS, PERTO, SIDNEJAUS, TASMANIJOS IR KITŲ ŠALIŲ, MIESTŲ IR KAIMELIŲ. Bet toks pavadinimas būtų buvęs per ilgas, ar ne?

ALD Informacija



